

VEDLEGG



DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Finansministeren

Stortingets finanskomite
Stortinget
Karl Johansgate 22
0026OSLO

Deres ref
2023/1311

Vår ref
23/1653 -

Dato
12.04.2023

Vedr. Dok. nr. 8:164 S (2022-2023) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Naomi Ichihara Røkkum, Guri Melby, Alfred Jens Bjørlo, Abid Raja og Ane Breivik om å unnta studentboliger og la kommunene helt eller delvis unnta klima- og miljøvennlige bygg fra eiendomsskatt

Jeg viser til brev 21. mars 2023 vedlagt ovennevnte dokument til uttalelse.

Eiendomsskatten er en kommunal skatt, og er valgfri i den forstand at det er kommunestyret i den enkelte kommune som avgjør om det skal skrives ut eiendomsskatt i kommunen. Skatten vedtas og skrives ut på nytt for hvert enkelt år.

Eiendomsskatt er regulert i Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eignedomsskatt til kommunane (eigedomsskattelova). I henhold til loven kan kommunene velge mellom syv ulike utskrivingsalternativer. De ulike alternativene skiller seg fra hverandre med hensyn til hvilke typer eiendom som skal omfattes av skatten. Videre inneholder loven en bestemmelse om visse typer eiendom som er obligatorisk fritatt for eiendomsskatt. Dette er hovedsakelig statlig eiendom som tjener allmennyttige formål, samt kommunens egne eiendommer. Loven gir også hjemmel til å fritta visse typer eiendom helt eller delvis etter særskilt vedtak av kommunestyret. Dette gjelder blant annet for «[e]igedom åt stiftingar eller institusjonar som tek sikte på å gagne ein kommune, eit fylke eller staten», jf. § 7 bokstav a).

Ifølge Statistisk sentralbyrå er det i 2023 i alt 322 kommuner som skriver ut eiendomsskatt etter ett av alternativene i eignedomsskattelova. 229 kommuner skriver ut skatt i hele kommunen. Dette innebærer at all fast eiendom som omfattes av loven, er gjenstand for eiendomsskatt. Hovedtyngden av dette vil være bolig- og fritidseiendom,

samt næringseiendom.

Hovedformålet med eiendomsskatt er å gi kommunene mulighet til i noen grad å bestemme skattenivået i kommunen. Samtidig kan skatter og avgifter brukes til å oppnå bestemte siktemål eller støtte ønsket adferd mv. En slik bruk av skattereglene er imidlertid ikke uproblematisk. Det er mange gode formål som kan ønske seg støtte i form av særskilte skatteregler, enten det er i form av fritak eller lavere skattesats enn den alminnelige. Ulempene ved å åpne for dette er blant annet at skattereglene blir uoversiktlige, kompliserte og ressurskrevende å administrere.

Jeg oppfatter at den mest omfattende delen av forslaget gjelder fritak for klima- og miljøvennlige bygg. Etter mitt syn er ikke støtte til dette formålet en oppgave som bør legges til skattereglene, og kanskje i særlig grad ikke til eiendomsskattereglene. Jeg viser her til at skatten er valgfri for kommunene, og at den åpner for ulik utforming kommunene imellom gjennom de ulike utskrivingsalternativene, jf. ovenfor.

Videre viser jeg til at landet består av små og store kommuner. Administrasjonen i kommunene er ikke tilpasset en oppgave av den typen som foreslås. Kontroll med at vilkårene for fritak er oppfylt og overholdes vil trolig bli en ressurskrevende oppgave. Å bygge ut et eget apparat i kommunene for dette formålet synes lite hensiktsmessig, jf. også at skatten kan endres fra år til år. En løsning basert på godkjenning fra eksterne aktører kan bli kostbart, og synes lite aktuelt med mindre det utarbeides en ordning med nasjonale krav og sentral godkjenning.

At ordningen gjøres valgfri vil ikke avhjelpe disse innvendingene. Hvis kommunene først velger å innføre en slik ordning vil det kreve ressurser og påløpe utgifter som ellers kunne vært benyttet til annen kommunal tjenesteyting. Hvis ordningen gjøres valgfri vil det også lett kunne skape vridninger med hensyn til etablering av næringsvirksomhet kommunene i mellom.

Når det gjelder forslaget om et obligatorisk fritak for studentboliger viser jeg til den ovennevnte bestemmelsen i eiedomsskattelova § 7 bokstav a), og omtalen av kommunenes praktisering av denne regelen i representantforslaget. Som det framgår har kommunene allerede i dag en lovhjemmel som muliggjør fritak for denne typen eiendom. Også her mener jeg det er mest hensiktsmessig at støtte til utbygging av studentboliger bør komme i annen form enn gjennom skattesubsidier. Så vil den eksisterende muligheten til å vedta fritak være et bidrag i de tilfellene kommunene ønsker dette.

Avslutningsvis viser jeg til at regjeringen har gitt rom for å bygge 1 650 nye studentboliger i 2022 og 2023. Kostnadsrammen for bygging av studentboliger er også økt for å ta hensyn til økte byggekostnader.

Sett hen til det ovenstående finner jeg ikke å kunne anbefale forslagene i Dok. 8:164 S (2022–2023).

Med hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Trygve Slagsvold Vedum'.

Trygve Slagsvold Vedum